

jmenovitě proti útokům v tisku a jakým způsobem?«; 2. otázka: »V jakých směrech je žádoucí reforma porotních soudů?«; 3. otázka: »Jak by mělo býti upraveno trestní soudnictví nad mládeží?«;

V. Vědecký odbor pro právo veřejné: 1. otázka: »Vadné správní akty?«; 2. otázka: »Zda je nutno zdokonaliti právní garancii občanů v našem právním řádě?«; 3. otázka: »Státní podniky, jejich organizace, správa a rozdíl od podniku a ústavu veřejného«.

VI. Vědecký odbor pro právo finanční: 1. otázka: »Doporučuje se zachovati instituci vyrovnávacích fondů?«; 2. otázka: »Reforma trestního práva důchodkového?«; 3. otázka: »Reforma práva poplatkového«.

Písemné vědecké práce o těchto otázkách mají se podati do konce března 1930 a pokud možno nemají přesahovati 3 tiskové archy garmondového tisku formátu Právneho Obzoru. Vědecké práce, uveřejněné tiskem honoruje Právnická jednota na Slovensku literárním honorářem 400.— Kč za tiskový arch, a kromě toho obdrží zdarma 30 autorských výtisků své práce. Vědecké práce může podati každý účastník nebo host. Účastníkem se stane každý přihlášený absolvovaný právník československý, který zaplatil sjezdový příspěvek a obdržel legitimaci a hostem, kdo se přihlásil a obdržel legitimaci hosta. Může podávati písemné práce, rokovati o sjezdových otázkách, projednávaných ve sjezdových schůzích vědeckých odborů a může v nich promluvit k téže věci nejvíce dvakrát po 10 minutách. Jedací řeč jest československá. Předseda rozhoduje o přípustnosti jiného jazyka. Sjezdový příspěvek určen penízem 50 Kč. Sjezdový odznak, praporec na žerdi s § § § v modrém poli, v bílém poli jméno Bratislava a v červeném letopočet 1930, proveden bude v emailu. Úř.

Snahy o změnu volebního řádu do Nár. Shromáždění nabývají po předvolebních slibech v poslední době konkrétnějšího obsahu. Potěšitelno jest především, že jednotlivé polit. strany přicházejí již v této věci s konkrétními návrhy. Tak v Nár. Listech ze 17. X. 29 poslán jest návrh dnešního ministra Dra Matouška na odstranění závazných listin při volbách do poslanecké sněmovny, a zavedení jednojmenné volby ve 300 okresích. Podobný návrh jest projednáván podle Čes. Slova z 15. XII. 29 i v rámci strany národně socialistické. Nejde tu v obou případech o princip nový. Na tomtéž základě budovaly návrh býv. nár. soc. senátora Dra Krouského, podaný již dvakrát v senátě. A konečně podle novin. zpráv: politická skupina, jež nápravu volebních řádů učinila okázalým heslem volebním, totiž t. zv. Liga proti vázaným listinám, zamýšlí podati reformní návrh na podkladě elaborátu ing. Schwarze, známého již z jeho působení v Českém Slově, jenž rovněž buduje na jednojmenné volbě v okresech. Problémy volebními zabývá se však vážně i naše žurnalistika. Za účelem získání přehledu a odborného hodnocení těchto reformních snah uspořádala redakce »Demokratického Středu« ústní i písemnou anketu. Byly jí předloženy tyto otázky: 1. Jest reforma závazných listin nutna? 2. Jest doporučiti uvolnění závaznosti? Který typ? Co lze od uvolnění čekati? 3. Či jest pouze dobudovati system závazných listin právní úpravou vnitřního života stran? 4. Či mají býti oba způsoby kombinovány? Anketa zasedala dne 9. XII. 29 v Obecním domě hl. m. Prahy a referovali při ní odb. přednosta Dr. Joachim a sekretář nejv. spr. soudu Dr. Kliment. Projevy účastníků (ústní i písemné), mezi nimiž vedle referentů byli zejména univ. prof. Dr. Stieber, univ. prof. Dr. Horáček ml., univ. prof. Dr. Peška, býv. senátoři Dr. Brabec a Dr. Krouský, doc. Dr. Neubauer, min. rada Dr. Slavík a j., vyzněly v ten smysl, že reforma jest vskutku žádoucí. Co do rozvrhu této reformy jednomyslně konstatováno, že v zájmu proveditelnosti musila by zůstati v mezích ústavní listiny a omeziti se tedy jen na reformu vázaných listin. Po této stránce nejvíce doporučovány

byly systémy, zachovávající mnohojmenné listiny, avšak připouštějící škrtý. Toto řešení ovšem vyvolává obtížnou otázku, jaké procento takých škrtů má při volbě býti relevantní, aby nakonec nerozhodovala vůle menšiny, a aby na druhé straně škrtání nezůstalo pouhou bezvýznamnou manifestací. Řada projevů doporučovala vedle toho posílit postavení voličovo určitou právní úpravou vnitrostranického života.

Vážný zájem o volební otázky jest všele vítati, poněvadž v uspokojivém vyřešení těchto problémů právem jest spatřována cesta ke zlepšení našeho veřejného života, zejména co se týče upevnění osobní zodpovědnosti v politice

LITERATURA.

JUDr. Bohumil Kučera: Mezinárodní základy cizineckého práva. Sbírká spisů právnických a národohospodářských. Nakladatelství Barvič a Novotný. Brno 1929. Velká 8°. Cena Kč 40.—. — Česká literatura je chudá na významné práce z mezinárodního práva. Můžeme tedy s radostí uvítat dílo, které chce být opravdu vědecké, teoreticky zpracované, nikoliv politické (třebas v nejšířším smyslu) s pouhým právnickým zabarvením, (jak to behužel často, zvláště u nás při knihách z toho oboru bývá), psané v duchu moderním, jež se chce vyrovnat s panujícím teoriemi (na př. při tvoření pojmu subjektivity a suverenity státu). Že se to autorovi vždy nepodařilo, tím je vinen v první řadě předmět jeho studia. Při mezinárodním právu je spisovatel nucen hodně se držet literatury, která působením zakladatele této disciplíny a povahou látky je ještě značně orientována přirozeno-právně, takže nemůže často rozeznat mezi legislativními postuláty a platným právem. Tak i u autora vplétají se někdy do úvah o ustanoveních mezinárodního práva úvahy o tom, co by bylo vhodné, slušné a možné (na pr. str. 116), kniha ovšem není jen výkladem určitého úseku pozitivního mezinárodního práva. Velká část kapitol je věnována také výkladu mezinárodních právních problémů, udává, v jakém stadiu jsou, případně, jak by se měly řešit; místy to však ruší jednotný ráz knihy. Příjemně působí autorův strážlivý postoj vůči těmto otázkám, který se jeví častým odmítáním názorů francouzské školy (Pillet, Fauchille) a přidržením se Struppa.

Knihá má kromě Úvodu zařazující cizinecké právo do veřejného mez. práva čtyři kapitoly. První jedná o státní příslušnosti a pojmu cizince. Zmiňuje se v ní i o postulátu mezinárodního indigenátu, jež lze dosáhnout jen státní příslušností; tuto rozeznává od státního občanství. Pozoruhodné jsou i úvahy o státní příslušnosti právnických osob. V druhé kapitole (Přijímání a odmítání cizinců) jedná zevrubně o vystěhovalectví; zde jsou největší konflikty mezi zásadami přirozenoprávními (volnost stěhování) a pozitivním právem. Třetí kapitolu o právním postavení cizinců v oboru veřejného a soukromého práva je věnována rozboru pojmu svrchovanosti osobní a územní; pozoruhodný je poukaz na Manciniho. Poslední kapitola jedná o vyhošťování cizinců, ke konci je připojen abecední věcný rejstřík.

Je záslužné, že autor nám dal dílo o zásadách mezinárodního práva z oboru, který u nás dosud nebyl zpracován. Chtěli bychom však, aby po této knize více všeobecně informující následovaly práce, které by si všimaly více podrobností a mohly být příručkou našim praktikům.

Dr. Čákr.

JUC. Rudolf Wierer: Syllabus papeže Pia IX. Stran 26 + II. Publikace ze seminářů právnické fakulty Masarykovy university v Brně, svazek třetí. Brno 1929. Nákladem práv. fakulty Masarykovy univ. s podporou ministerstva školství a národní osvěty. — Studie tato obírá se politickou osobností papeže Pia IX., důvody vzniku syllabu a jeho následky. Čtenářům Všehrdu je tato práce známá z vyňatků, které vyšly v číslech 7. a 8. roč. X.

Oma.